

ordinær Forøgelse af Udgifterne, aldeles ikke passer, at man paa selve Militærbudgettet i strengeste Forstand er kommen op til et Beløb paa omkring 4 Mill. Kr., naar Forsvarslovene ere gennemførte, dertil kommer denne Rente paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; vi ere i alt Fald oppe over de $5\frac{1}{2}$ Millioner. Naar dette er Tilfældet, er det virkelig i allerhøjeste Grad egnet til at vildlede den danske Befolkning, at man i en Lov, som sendes ud over Landet, og som skal diskuteres ved Møde efter Møde, indsætter Ord, som give det Indtryk, at dette Beløb forslaaer til at dække denne Sum. Nej, hvis man vil sige Sandheden her, hvis man vil gaa ærligt til Værks i sin Fremstilling paa dette Punkt, vil man være nødt til at sige, at til Dækning af de forøgede Udgifter ved Forsvarslovene af 1909 kræves ikke blot de 3 Millioner fra 1909, men der kræves ogsaa — og endda mere end det — de 2 Millioner, som man nu foreslaar i forøget Formue- og Indkomstskat paa Person; naar vi tage Forøgelsen for Selvskabsskattens Vedkommende bort, bliver det nu efter Forslaget en Forøgelse paa 2 Millioner eller lidt derover. Hvis man vilde give Befolkningen det rette Indtryk, burde Lovforslaget derfor ændres saaledes, at det kom til tydeligt at fremgaa, at det er ikke fra dem paa 3,000 Kr., men helt fra nedan, at man tager den Forøgelse af Skatterne, som kræves til at dække disse Militærudgifter. Der maatte staa: „For Indtægter under 1,000 Kr. 1,3 pCt., med Militærskatten 1,4 pCt., for Indtægter fra 1,000 til 2,000 Kr. 1,3 pCt., med Militærskatten 1,5 pCt., for Indtægter fra 2,000 Kr. til 3,000 Kr. 1,4 pCt., med Militærskatten 1,6 pCt.“ Hvis man vilde blive saaledes ved op gennem Rækken, vilde man give det rigtige Indtryk af, hvorledes Forholdet er mellem denne Lovgivning og Militærlovgivningen af 1909; og saa ser jeg endda ganske bort fra den øvrige Forøgelse af vore Militærudgifter, der er foregaaet ved den forberedende Lovgivning fra 1905 til 1909, thi det er jo alle ærede Medlemmer bekendt, at Venstres Sprængning i Militærspørgsmaalet ikke fandt Sted i 1909, men at det begyndte i 1905, og i Aarene mellem 1905 og 1909 havde man allerede forøget vore Militærudgifter med omkring ved 3 Mill. Kr. Dem ser jeg ganske bort

fra i denne Sammenhæng og holder mig udelukkende til det, som indførtes ved Lovgivningen af 1909 og de dertil knyttede Bestemmelser. Da disse Lovforslag vare til Behandling i Landstinget, trøstede et æret kongevalgt Medlem, som er Repræsentant for indgaaende nationaløkonomisk Indsigt, Medlemmerne i det andet Ting, idet han sagde til dem: Ja, Skatterne stige i Danmark, men det behøve vi ikke at græde over, hvor stige de ikke? Han sagde til dem: Naar I sige, at det er Venstres Skyld, at Skatterne stige, saa tage I fejl, de stige alle Steder i Verden, selv der, hvor Højre regerer. Og han gav den almindelige Motivering, at naar Skatterne i det hele taget stige, skyldes det, hvad han kaldte en almindelig europæisk Kulturbølge. Se, dette Ord er efter min Mening ikke helt ilde, jeg anser det for meget rigtigere og sandere end den Vending, som saa tidt bruges i Agitationen, at Skatterne stige paa Grund af de sociale og humane Udgifter; thi den Stigning, som foregaaer, er saa vist en Stigning paa en Række af Kulturudgifter af de forskellige Arter, der mindst lige saa meget komme de velhavende som de fattige til gode. Derfor er det urimeligt at betegne dem som humane og sociale Udgifter, de skyldes snarere, saaledes som det kongevalgte Medlem af Landstinget sagde, en almindelig europæisk Kulturbølge. Men det ærede Medlem deroppe glemte desværre, at sammen med denne Kulturbølge er der noget andet, som er Skyld i Skatternes Stigning, og det er den almindelige, europæiske Militærbølge. Denne almindelige, europæiske Militærbølge taarner sig i de sidste Aar op i det ene Land efter det andet, og medens jeg tror, at vi alle kunne være glade og stolte over, at det er lykkedes os at komme nogenlunde med i den almindelige Kulturbølge, anser jeg det for et Vidnesbyrd om megen Daarskab hos dem, som have styret og ledet dette Lands Skæbne, at vi ogsaa ere komne ind i den almindelige, europæiske Militærbølge. Thi den Bevægelse, som i nogle Lande har Mening og Fornuft i Kraft af de paagældende Landes Forhold, har netop i dette Land i Kraft af de særegne Forhold, hvorunder vi leve, hverken Mening eller Fornuft, og det er Deltagelsen deri, der har bragt det